

Nr 551

Av herr Ohlin m. fl., om befrielse från arvsskatt beträffande legat till internationell hjälpverksamhet.

(Lika lydande med motion nr 356 i Första kammaren)

Jämlikt 3 § KF om arvsskatt och gåvoskatt gäller, att från skattskyldighet enligt denna förordning är befriad bl. a. »stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja barns eller ungdoms vård och fostran eller utbildning eller att främja vård av behövande ålderstigna, sjuka eller lytta, dock icke där ändamålet är att sålunda tillgodose medlemmar av viss eller vissa släkter eller *utom riket bosatta utlänningar*».

I två rättsfall rörande arvsskatt har innebörden av sistnämnda inskränkning belysts, nämligen NJA 1949: 815 och NJA 1959: 105. I förra fallet måste föreningen Svenska röda korset — vilken själv såsom åsyftande att stärka rikets försvar är frikallad från skattskyldighet jämlikt 3 § AGF — betala skatt för en åt föreningen såsom osjälvständig stiftelse anförtrodd fond, som skulle användas till hjälp åt Europas behövande barn. I det senare rättsfallet fastslogs, att skatt skulle utgå på arvslott, som tillfallit Rädde barnens riksförbund, eftersom dettas verksamhet är av såväl nationell som internationell art.

Enligt Eberstein (Den svenska arvslotts- och gåvobeskattningen s. 37) kan det sålunda gällande undantaget från huvudregeln om skattefrihet sägas vara av fiskalisk natur. »Man har ansett statens skatteintresse böra gå före, när den på grund av ändamålets beskaffenhet i och för sig berättigade skattefriheten icke kommer landets egna eller inom landet bosatta personer till godo.» Det kan emellertid noteras, att motsvarande inskränkning inte finnes stadgad i 38 §, där bl. a. stiftelser och sammanslutningar med huvudsakligt syfte att främja religiösa, välgörande, sociala, politiska, konstnärliga, idrottsliga eller andra därmed jämförliga kulturella eller eljest allmännyttiga ändamål förklaras befriade från gåvoskatt. Det är således endast vid arvsbeskattningen, som det fiskaliska intresset ansetts gå före intresset att hjälpa behövande utlänningar eller främja deras utbildning.

Det synes uppenbart att mot bakgrunden av det intresse för internationell hjälpverksamhet, som torde omfattas av svenska folket, framstår den här angivna skatteregeln som föråldrad. Det kan inte anses rimligt, att Rädde barnen skall diskrimineras i skattehänseende, därför att dess hjälpverksamhet går utanför landets gränser. Det synes inte heller finnas någon anledning att i detta avseende göra skillnad i beskattningen av legat och beskattningen av gåva. I båda hänseendena bör skattefrihet föreligga. Ändringen bör gälla fr. o. m. den 1 januari 1962.

Vi hemställer därför,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

*förordning om ändring i förordningen om arvsskatt och gåvoskatt
den 6 juni 1941 (nr 416)*

Härigenom förordnas, att 3 § förordningen om arvsskatt och gåvoskatt den 6 juni 1941 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

3 §

Från skattskyldighet enligt denna förordning äro befriade staten;
stiftelse — — — försvar;
stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja
barns eller ungdoms vård och fostran eller utbildning eller att främja vård av
behövande ålderstigna, sjuka eller lytta, dock icke där ändamålet är att så-
lunda tillgodose medlemmar av viss eller vissa släkter;
stiftelse — — — forskning.
Skattebefrielse — — — sammanslutning.

Stockholm den 26 januari 1961

Bertil Ohlin

O. Malmberg

Wald. Svensson

Sven Gustafson

Henning Gustafsson

Brita Elmén

i Göteborg

i Skellefteå

Gunnar Helén

Bertil von Friesen

Manne Ståhl